

enkelt Medlem eller en anden dertil valgt Bestyrer, som boer paa det Sted, hvor Overformynderiet henfigtsmæssigt bør have sit Sæde, efter Omstændighederne uden eller med Løn i Forhold til Forretningernes Betydning, og ved Hjælp af en Kasserer og en Bogholber, der begge maatte lønnes“.

Altsaa, Meningen skulde være den, at Amtsrådet skulde overlade selve Bestyrelsen af de Amthindiges Midler til Andre. Hvis der fremkom en saadan Ordning, vilde det, at man kaldte det, at Amtsrådet var Bestyrer af Overformynderiet, være et reent Skin. Amtsrådet vilde i Virkeligheden ikke have Andet dermed at gøre, end at bære et Ansvar, og det et stort Ansvar, medens det aldeles ikke saa sig istand til at sikkre sig imod at lide Tab. At det saaledes kun uegentligt kan siges at være Amtsrådet, der har Bestyrelsen, skal jeg inibleritid reent slaae en Streg over; men jeg vil blot spørge, om en Ordning paa en saadan Maade, at en Bestyrelse henvises til een Mand som den ledende, kan afgive en virkelig Betryggelse sammenlignelsesviis med den, som det af Landstthinget vedtagne Forslag giver, og jeg troer derfor ikke, at Sagen paa nogen Maade kan være tvivlsom. Vil man indføre en Kontrol eller Revision, der er saa skarp, at den nogenlunde kan sættes i Righed med Sikkerheden efter Landstthingets Forslag, vil dette medføre en Beføstning, der i en ganske betydelig Grad vil overskride den, som de andre Ordninger medføre, og som i sig selv vil være ganske urimelig. Der vilde derved blive en Masse smaa Overformynderibestyrelser, hver med sin Revision og med sit lille Apparat, og denne Ordning vil altsaa blive mangfoldige Gange kostbarere. Dertil kommer, hvad man fortrinlig maa lægge Vægt paa, at Sikkerheden, Kontrollen, vil blive svagere, hvis Beføstningen ikke skal blive saameget større; men jeg maa ogsaa lægge Vægt paa, at man derved vil tabe en stor Deel af den Sikkerhed, man har, naar Massestyrelsen omfatter hele Riget. Det er klart, at jo mindre Kredse ere, desto mindre Betryggelse er der tilstede. De Grunde, det ærede Medlem anførte for dette Forslag, kan jeg ikke erkjende for væsentlige. Han meente, at det vilde medføre en ganske anderledes Be-

kvemmelighed for Beboerne end Regjeringens eller Landstthingets Forslag; men naar man tænker sig Sagen ordnet saaledes, som jeg før omtalte det, med Ind- og Udbetaling af Renterne gennem Magistraten, er Bekvemmeligheden paa ingen Maade større, men snarere mindre. Det ærede Medlem anførte dernæst, at man herved vilde være sikker paa, at de Paagjældende vilde være nøieregnende med de Midler, de fik at bestyre, idet det vilde være de Amthindige i selve den Kreds, de bestyrede, som ellers vilde miste deres Penge, medens det, naar man ordnede Sagen overeensstemmende med Landstthingets Forslag, vilde være for dem uvedkommende Personers Midlers Sikkerhed, de vilde have at sørge. Jeg kan nu ikke troe, at denne Indvening kan have Stort at betyde, hvis det virkelig bliver en Bestyrelse, sammensat paa den meest betryggende Maade, saaledes at Regjeringen vælger eet Medlem — Regjeringens Udkaft foreslaaer Amtmanden, men jeg troer, at det er bedre, at Regjeringen vælger frit —, og at Kommunen vælger eet og Amtsrådet eet Medlem. Hvis virkelig en saadan Bestyrelse skulde være samvittighedsløs nok til ikke i Almindelighed at ville sørge for den tilstrækkelige Sikkerhed for de Amthindiges Midler, da troer jeg virkelig ikke der ligger nogen stor Garanti deri, at det var de Amthindige, som høre hjemme i deres egen AmtsrådsKreds, hvis Lørd de vilde have at varetage. De staaer ikke i et saadant nøie Forhold til disse, at de skulde have nogen særdeles Kjærlighed til dem, og der er ikke nogen Grund til at troe, at de skulde være mere nøieregnende med dem end med andre Amthindige. Denne Betragtning kan saaledes ikke have nogen Betydning. — Naar det ærede Medlem meente, at Bærgestyrelsen vilde have den Fordeel, at man vilde undgaae de betydelige Pengesforsendelser frem og tilbage, som en anden Ordning vil udkræve, saa er dette maaffee Tilfældet, men denne Indvening har heller ikke Stort at sige i vore Dage, da Postforbindelsen er saa god som den er, og dernæst vilde dette ogsaa kunne undgaaes, naar man henlagde Ind- og Udbetalingerne til Amtsstuerner, istedetfor, som Udkaftet foreslaaer, til Retsbetjentene, saaledes som det ogsaa er antydet i en Bog,